

ת"פ 25096/12/15 - מדינת ישראל נגד אהוד שי

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 25096-12-15 מדינת ישראל נ' שי
לפני כב' השופט מיכאל קרשן

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אהוד שי

הנאשם

נוכחים: ב"כ המאשימה עוד שי אפרתי
הנאשם בעצמו וב"כ עו"ד בסרגליק

הכרעת דין

1. הנאשם, אהוד שי יליד 1959, הודה ביום 7.9.2016 בעובדות כתב אישום מתוקן, במסגרת הסדר טיעון, בביצוע עבירה של **הסעה שלא כדין**. בהתאם להסדר הטיעון, נרשמה הודאת הנאשם וטרם הרשעה נתבקש שירות המבחן לערוך תסקיר בעניינו.

לפי עובדות כתב האישום המתוקן, במועדים הרלוונטיים לכתב האישום שירת הנאשם כשוטר במשמר הגבול, בשירות קבע.

ביום 9.12.2015, בשעת צהריים, הסיע הנאשם את פארס שחדה, תושב עורף שבשטחי האזור, אשר לא החזיק אישור כניסה כדין לישראל (להלן - "**פארס**"), ברכבו מסוג מרצדס-בנץ מאזור כיכר אריאל לכיוון תל אביב. הנאשם נעצר במחסום חוצה שומרון בכביש 5 על ידי בודקת ביטחונית. בתגובה לשאלת הבודקת מהיכן מגיעים הנאשם ופארס, הציג הנאשם את תעודת השוטר שלו. הבודקת אמרה לנאשם שהיא מאוד מכבדת זאת אולם עליה לראות גם את תעודת הזהות של פארס. הנאשם לא השיב ושב והצביע על תעודת השוטר שהחזיק בידו. הבודקת לא הסתפקה בכך, חזרה על בקשתה פעם נוספת ואף פנתה לפארס והחלה לתשאלו. רק בשלב זה הציג הנאשם לבודקת את תעודת הזהות של פארס.

2. מהתסקיר שהוכן אודות הנאשם עולה כי הנאשם משרת במשטרת ישראל בדרגת רס"ב. ועדת משמעת במשטרה התירה לו להמשיך לעבוד בתפקידו.

הנאשם שירת בצבא שירות חובה מלא ושנת קבע. מאז שחרורו, ובמשך 38 שנה, משרת הנאשם כשוטר. לפני

כשנה אמור היה הנאשם לצאת לפנסיה, אולם נוכח שאיפותיו להמשיך בשירות חתם לשנה נוספת. לפני כשלוש שנים רכש הנאשם נכס בו מנהלים ילדו קיוסק. הנאשם משקיע מאמצים ומשאבים כלכליים בנכס זה. אין לחובתו של הנאשם הרשעות קודמות. הנאשם נטל אחריות על התנהגותו. לדבריו באותה עת לא היה מודע לכך שפארס אינו מורשה להיכנס לישראל. שירות המבחן מתאר את הנאשם כאדם נורמטיבי התופס עצמו כאזרח ערכי ושומר חוק, אשר פעל במקרה חריג זה "בהעדר הפעלת שיקול דעת ותובנה באשר למשמעות והשלכות מעשיו", ולא מתוך דפוסים שליליים או לצורך קבלת רווח כלכלי. שירות המבחן סבור כי פחת הסיכון להתנהגות עוברת חוק בעתיד.

שירות המבחן סבור כי יש לשקול בחיוב הימנעות מהרשעת הנאשם, כדי לא לפגוע בשנת השירות הנוספת שלו במשטרה וכן בדימוי העצמי. גובשה בעניינו תוכנית של"צ.

תמצית טיעוני הצדדים

3. ב"כ המאשימה, עו"ד לינוי בן חמו, עמדה בטיעוניה על הערכים המוגנים העומדים ביסוד העבירה שביצע הנאשם, בעיקר ביטחון הציבור, וטענה כי חומרה מיוחדת יש בכך ששוטר הוא שביצע את העבירה. לדברי התובעת, המעשה אף בוצע בתקופה בה בוצעו פיגועי טרור קשים. עוד טענה התובעת כי הנאשם פגע באמון הציבור במשטרת ישראל ובתדמיתה בעיני הציבור.

ב"כ המאשימה עתרה למתחם עונש הולם שנע בין חודש לשבעה חודשי מאסר, מאסר על-תנאי וקנס ועתרה לעונש ראוי של חודשיים שירוצו בעבודות שירות.

מטבע הדברים התנגדה המאשימה לביטול הרשעת הנאשם, והזכירה בעניין זה כי למשטרה שיקול דעת להמשיך את העסקת הנאשם לאחר גיל הפרישה, גם אם לא תבוטל הרשעתו.

4. ב"כ הנאשם, עו"ד איל בסרגליק, התמקד בטיעונו בנסיבותיו האישיות של הנאשם ועתר לקבל את המלצות שירות המבחן. לדברי הסנגור, בבצעו את העבירה לא הייתה לנאשם כוונת זדון. הוא הסיע ברכבו אדם שביצע עבורו במשך תקופה עבודה קבלנית ולא וידא כי יש ברשותו אישור כניסה כדין לישראל. לדעת הסנגור אין יחס סביר בין הנזק שייגרם לנאשם לבין התועלת הטמונה בהרשעתו, ומכאן עתירת ההגנה לביטול ההרשעה.

הנאשם בדברו האחרון לעונש הרחיב בתיאור הנזקים שנגרמו לו כתוצאה מן ההליך המשפטי וביקש שבית המשפט לא ימצה עמו את הדין.

דין

5. בניגוד לסברת ההגנה, לא ניתן להקל ראש במעשי הנאשם. לא זו בלבד שעניין לנו בשוטר במשטרת ישראל שהסיע שוהה בלתי חוקי בתחומי המדינה לכיוון תל אביב, הרי כאשר נעצר לבדיקה במחסום עשה כל שביכולתו,

תוך שימוש במעמדו זה ובתעודת השוטר שבידו, על מנת להניח את דעתה של הבודקת שהכול כשורה.

חרף הפגיעה המסוימת שיכולה הרשעה בפלילים להסב לנאשם, יש לקבל את עמדת המדינה כי לא דומה הפגיעה בנאשם כאן, שמתמצה בשלילת האפשרות להמשיך ולשמש כשוטר לאחר גיל הפרישה כאשר מן התסקיר עולה שכבר נערך לפרנס את עצמו לאחר תום השירות, לפגיעה רגילה בפרנסת נאשם.

6. זאת ועוד, ואפשר שזה העיקר: בצדק עמדה המאשימה על הערכים המוגנים המשמעותיים העומדים ביסוד העבירה שביצע הנאשם. בית משפט זה גוזר את דינם של מסיעי תושבים בלתי חוקיים מעשה של יום ביומו. רבים מאלה נשלחים לרצות עונש מאסר, בהתאם להלכת אבו סאלם [רע"פ 3674/04 **אבו סאלם ואח' נ' מדינת ישראל** (12.2.2006)]. לא זכור לי מקרה אחד בו נמנעתי מהרשעת נאשם שכזה. המקרים שהציגה ההגנה היו מיוחדים במינם (כך, למשל, בת"פ (פ"ת) 55205-12-15 נמנע בית המשפט מהרשעת נאשם לאחר שהתרשם שהסיע את תושב האזור מתוך "תמימות", שאינה מתקיימת בעניינו).

לו תבוטל הרשעת הנאשם ייפגע ערך השוויון בין נאשמים באופן בלתי ראוי, מה גם שכאמור לעיל חומרה יתרה יש לראות במעשי הנאשם שבמסגרת הבדיקה במחסום ביקש לנצל את מעמדו כשוטר.

7. מכאן עולה כי במקרה זה לא מתקיים אותו יחס בלתי סביר בין אינטרס הפרט העומד לדין לאינטרס הציבור בהרשעה.

8. אני מרשיע אפוא את הנאשם בביצוע עבירה של הסעת תושב זר, לפי סעיף 12א(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952.

ניתנה היום, ל' ניסן תשע"ז, 26 אפריל 2017, במעמד הצדדים